

Таблиця 1 – Варіанти реформування податкової системи України

	Податок на прибуток	ПДВ	ПДФО	ЄСВ	Податок на майно
Існуюча система оподаткування	0%, 3%, 4%, 6%, 10%, 12%, 15%, 18%, 20%.	0%, 7%, 20%	0%, 5%, 15%, 20%	2-49,7%	-
Перший варіант реформування	20%	20%	20%	20%	Нерухомість: 3% від рівня мін. ЗП; Авто: 25 тис. грн. якщо вартість перевищує 1 млн. грн.
Другий варіант реформування	15%	15%	10%	20%	-
Третій варіант реформування	15% розподілений прибуток	20%+ відміна с/г пільг	20%	-	1-2% первинної вартості

Також в уряді пропонують запровадити неоподатковуваний мінімум на рівні однієї мінімальної зарплати.

Через зниження податкових надходжень з фонду оплати праці уряд збирається поступово збільшувати акцизи на алкоголь і тютюн. При цьому найбільше підвищення податків - на 50 % - заплановано вже на наступний рік. Після чого ще п'ять років вони будуть зростати на 5-7 % на рік. [3]

Ще однією ідеєю з наповнення бюджету є відродження в Україні грального бізнесу. З нього хочуть отримувати до 5 млрд. грн на рік. Такі оцінки фахівці вважають цілком реалістичними.

Таким чином в кожному з варіантів реформування податкової системи є свої недоліки і для підприємств і для найманих робітників.

Література.

1. Податковий кодекс України №655 -VIII від 17.07.2015 зі змінами і доповненнями [Електронний ресурс] // www.rada.gov.ua
2. Амоша О. До питання про оцінку рівня податків в Україні / О. Амоша, В. Вишневський // Економіка України. - 2012. -№ 6. - С. 11-19
3. Чого чекати українцям від податкової реформи [Електронний ресурс] // <http://www.newsru.ua/press/07sep2015/nalogi.html>
4. Податкова реформа 2015 [Електронний ресурс] // <http://from-ua.com/articles/337229-podatкова-reforma-2015>.

ДОСЛІДЖЕННЯ ПОНЯТТЯ «РИНКОВЕ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЄЮ»

Гоменюк Ю. А., студентка

Науковий керівник: Галушак О. Я., к.е.н., доцент

Тернопільський національний технічний університет ім. Івана Пулюя

На сьогоднішній день для успішного входження вітчизняних підприємств на світовий ринок необхідно використовувати сучасні технології, пов'язані не

лише з процесом управління виробництвом, а й з управлінням діяльністю підприємства.

Дослідження і вдосконалення системи управління, як в межах окремого підприємства, так і держави, суспільства в цілому сприяє швидкому та ефективному впровадженню нових механізмів управління, які відповідають сучасним потребам.

Деякі проблеми, пов'язані з удосконаленням систем управління та особливостей механізмів, що використовуються в управлінні підприємствами та організаціями, розглянуто у працях: М. Алімана, В. Апопія, С. Бабенка, О. Березіна, В. Гончаренка, Л. Дяченка, М. Кулакової, А. Куценко, І. Маркіної, Н. Міценко, А. Пантелеймоненка, М. Рогози, М. Туган-Барановського, Ф. Хміля, Л. Шимановської-Діанич та інших.

У літературі, присвяченій проблемам ринкового управління існує багато визначень системи управління підприємством, кожне з яких відповідає методології певного наукового розділу та, відповідно, наголошує на певному аспекті функціонування системи, її побудови, внутрішніх відносинах та ін. Проте, визначення «ринкове управління організацією» зустрічається вкрай рідко. Досліджуючи економічну літературу, ми виявили, що на перший погляд близьким за значенням видається широко досліджуваний термін «економічне управління підприємством (ЕУП)», який почав використовуватися в Україні на початку ХХІ сторіччя.

А. Гончаров та Н. Олейнікова [1] визначають «економічне управління підприємством» як науку управління підприємством, спрямовану на досягнення його стратегічних і тактичних цілей, яка обумовлена потребами сучасного етапу розвитку ринкової економіки.

Л. Дядечко трактує ЕУП як перспективне (стратегічне), поточне та оперативне планування, а також організацію і контроль за виконанням планів. Економічне управління будується на цілеспрямованих рішеннях, що приймаються на основі аналізу та багатоваріантних економічних розрахунків на майбутній (плановий) період з урахованням індикативного планування.

За визначенням П. Зозулі, це сукупність способів і методів впливу на діяльність підприємства, спрямованих на реалізацію його економічних цілей та завдань шляхом порівняння реальних і необхідних ресурсних можливостей.

Узагальнюючи вище наведені визначення, можемо підсумувати, що термін «економічне управління підприємством» пов'язаний із вирішенням проблем забезпечення високоефективної діяльності підприємства з точки зору забезпечення максимального прибутку підприємства. Тому ми вважаємо, що даний термін не тільки не тотожний із поняттям «ринкового управління організацією», але й є його складовою частиною.

Цікаве визначення подає Примак Т.О. На його думку, управління ринковою діяльністю підприємства – це ті аспекти загальної функції управління, що визначають політику підприємства на ринку, його цілі та відповідальність [2, с. 26].

На перший погляд – це саме те, що ми шукали. Проте, дослідивши більш детально дане визначення, можна зробити висновок, що поняття «управління

ринковою діяльністю підприємства» і «ринкове управління підприємством» зовсім різні. Перше передбачає «політику підприємства на ринку», тобто виділення цільових сегментів ринку, визначення цінової політики і т.д. Це сфера маркетингової діяльності, а поняття «ринкове управління підприємством» повинно включати весь комплекс сфер діяльності організації.

Наступне визначення досліджуваного поняття подають Лозовський О.М. та Кузьмінська О.О. [3]. На їх думку, ринкове управління підприємством в сучасних умовах – це ефективна система, що здатна забезпечити швидку адаптацію підприємства до змін його бізнес-середовища за умов максимально можливого врахування запитів і задоволення потреб потенційних споживачів.

Ми вважаємо, що дане трактування визначеного терміну, порівняно із попередніми, найбільш повно та комплексно характеризує досліджуване поняття. Лозовський О.М. та Кузьмінська О.О. визначають поняття «ринкового управління підприємством» із двох позицій:

– по-перше, як систему, що здатна швидко пристосовуватися до змін. Це важлива та дуже яскрава характеристика будь-якого процвітаючого підприємства сучасної ринкової економіки;

– по-друге, як систему, орієнтовану на максимально можливе врахування запитів і задоволення потреб потенційних споживачів, адже місією будь-якого підприємства є задоволення певного виду суспільних потреб.

Отже, враховуючи вище сказане ми вважаємо, що ринкове управління організацією – це адаптивна система, яка дозволяє здійснювати постійний і системний вплив на діяльність її структур для забезпечення задоволення суспільних потреб, збільшення числа лояльних клієнтів та зростання конкурентоспроможності на ринку.

В такій системі отримання прибутку, слід, розглядати не як основну мету діяльності підприємства, а виключно як результат ефективного функціонування правильно побудованої управлінської системи.

Література.

1. Гончаров А.Б. Економічне управління підприємством : конспект лекцій / А.Б. Гончаров, Н.М. Олейникова // Харк. нац. екон. ун-т. – Х. : Вид. ХНЕУ, 2009. - 366 с.

2. Примак Т.О. Паблік рилейшнз у бізнесі: Навч. посіб. – К.: КНЕУ, 2006. – 176 с.

3. Лозовський О.М., Кузьмінська О.О., Особливості управління підприємством в сучасних ринкових умовах господарювання, «Молодий вчений» № 4 (07) квітень, 2014 р.

ОСОБЛИВОСТІ ПРІОРИТЕТНИХ НАПРЯМІВ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ ЗАЛІЗНИЧНОГО ТРАНСПОРТУ

*Каличева Н. Є., к.е.н., доцент
Український державний університет залізничного транспорту*

Протягом останніх років «Укрзалізниця» намагається знайти шляхи виходу з кризового стану, незважаючи на зниження навантаження цілого ряду вантажів,